

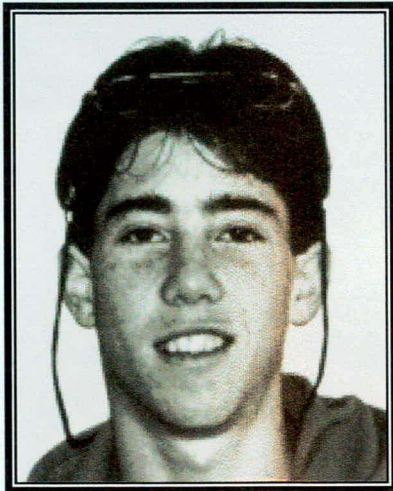

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי ירון בר-דור ז"ל

בן יהודית ויואל

נולד בירושלים

בתאריך ט"ז באדר ב' תשל"ג, 20/3/1973

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1991

שרת בחיל המודיעין

נפל במהלך אימון, כשהגיש עזרה לחברו לצוות

בתאריך כ"ה באייר תשנ"ב, 28/5/1992

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 8 קבר: 4

הותיר אחריו הורים, שני אחים ואחות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן יהודית ויואל. נולד ביום ט"ז באדר ב' תשל"ג (20.3.1973) בירושלים. בן להורים ילידי ירושלים, בוגרי הגימנסיה העברית וחברים בתנועת הצופים (בשבת מצדה), שמקורם במשפחה שורשית. האב אדריכל והאם עובדת סוציאלית, ששירתה שנים רבות בצבא הקבע במערך בריאות הנפש. ירון למד בבית-הספר היסודי ע"ש פולה בן גוריון, המשיך את לימודיו בגימנסיה העברית רחביה במגמה למתימטיקה וכימיה, וסיים בציונים גבוהים. נוסף לכך הכין עבודת גמר בהיסטוריה בנושא ארכיאולוגי-מקראי בשם: 'ביצורי העיר בתקופת המלוכה והלחימה עליהם'. העבודה זכתה בפרס 'יד בן צבי' לשנת תשנ"א. היה בעל תודעת אחריות אישית מפותחת ומילא בהתמדה וברצינות כל משימה או מטרה שנטל על עצמו. היה נער שאפתן ושוחר הישגים ויחד עם זאת בעל יכולת השלמה עם הקיים. בחזונו החיצונית לא היה בעל חוסן גופני בולט, אך חרף זאת היה אצן מצטיין ועסק בפיתוח כושר גופני וקרבי. עסק בבניית אוסף דגמי מטוסים, כלי רכב וטנקים והיה חובב צילום. יצר מספר סרטי וידאו בשיתוף עם חברים, ביניהם הסרט התעודי "האתמול של המחר",

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שתיעד את שנת הלימודים האחרונה בתיכון והוקרן במסיבת הסיום של הגימנסיה בשנת תשנ"א.

ירון היה טיפוס חברותי מאוד, בעל קסם אישי שובה לב, מלא הומור הנוטה לעתים לציניות, אולם מקורו בחוס אנושי, הבנה ואהבה רבה. עמד במרכז הפעילות החברתית בבית-הספר ובתנועת 'הצופים'. חבריו תיארו אותו כמי שאחראי על הבידור, ההומור והצחוק. הוא נחשב בקרבם ל'מלך הצחוק', היה תאב חיים ומוקיר אסתטיקה בכל תחומי החיים: בלבוש, בריהוט ובעיצוב סביבתו הקרובה. ירון היה פתוח ושיתף את הזולת בחוויותיו. היה לו הכושר לסחוף קהל שומעים בסיפוריו. הוא שילב לימודים אינטנסיביים בחיי חברה מלאים. מנעוריו שאף להתקבל לקורס טיס והיה מנוי על ביטאון חיל האוויר אך משלא עלה הדבר בידו החליט להתגייס ליחידה מובחרת אחרת. לאחר שעבר את כל הגיבושים התקבל לסיירת מטכ"ל.

ירון התגייס לשירות סדיר כלוחם בסיירת בחודש אוגוסט 1991. במהלך שירותו הצבאי בסיירת סיים קורס חובשים קרביים (בציון מעולה) והוצע לו להצטרף לסגל ההדרכה בקורס. בחוות-הדעת של מפקדי הקורס נכתב שהוא "בעל מוטיבציה גבוהה ועם המון אנרגיה המושקעת תמיד באפיקים חיוביים של למידה ועזרה לחברים". בהמשך שירותו סיים בהצטיינות קורס צלפי טירור.

ירון נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ה באייר תשנ"ב (28.5.1992). במהלך סדרת ניווט בהר שלמה שבאזור אילת, בתנאי אקלים קשים במיוחד, הוזעק ירון להגיש עזרה לחברו לצוות ערן, שנפגע ממכת חום (ונפטר כעבור זמן-מה). ירון שאף הוא חש ברע, רץ בחום הכבד לאורך נתיב הררי קשה, הצליח להחדיר לערן שני עירויים, אך התמוטט ונפטר גם הוא ממכת חום. ירון הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים. הניח הורים, שני אחים - ליאור וטל, ואחות - מיכל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "מותו של ירון הוא מוות של הקרבה עצמית כדי להציל חבר. ירון היה אהוד ומקובל בצוות." המפקד הוסיף וציין, שגם באותה יחידה מובחרת בלט ירון ביכולתו ובתכונותיו. כתבות על נפילתו ועל-אודותיו הופיעו בעיתונות התקופה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הוריו הנציחו את זכרו בהקמת פינה לעבודות גמר על שמו בספריית הגימנסיה העברית שבה למד, ובהקמת מצפה נוף בהר יהורם, סמוך למקום שבו נפל. המצפה לזכרם של ירון וחברו לצוות ערן עופר הוקם בסיוע רשות שמורות הטבע ובעזרת חבריו ליחידה ולצוות. חניכי שבט הצופים 'מצדה', שאליו השתייך, מזכרו משחק שנתי להכרת ירושלים - 'אוצר השבט'.

המחזור השלישי